

DETTE ER VIKTIG I BARNEKIRKEN

Studier viser at de fleste som tar imot Jesus gjør det mens de er barn eller ungdom, og det er også ofte i denne perioden man får en kallsopplevelse, noe som peker ut retningen for livet. Livene våre formes i stor grad av oppveksten vår, og valgene som vi tar mens vi vokser opp. Men også de valgene andre tar for oss. Som kirke og som foreldre. Hvordan kan vi ta valg for å sikre at barnas tro utvikler seg i takt med dem - til en ungdomstro, og etter hvert en voksentro.

43 % av de som velger å følge Jesus, gjør det før de er 13år!

66 % av de som velger å følge Jesus, gjør det før de er 20år.

Vi formes mens vi vokser opp, vårt selvbilde, verdensbilde, og Guds bilde settes i hovedsak mens vi er barn.

Barnekirke er ikke barnepass, barns tro er like viktig som voksnes tro. Barn kan be, høre Guds stemme, ha et forhold til Gud.

Markus 10

13 De bar små barn til ham for at han skulle røre ved dem, men disiplene viste dem bort. 14 Da Jesus så det, ble han sint og sa til dem: «La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem. 15 Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det.» 16 Og han tok dem inn til seg, la hendene på dem og velsignet dem.

Det er tydelig hvem som skaper problemer i denne historien - disiplene prøvde å hindre barna fra å komme til Jesus. Selv om Jesus satt med åpne armer. Jeg ser for meg hvordan Jesus løfter dem opp, legger hendene på dem og velsigner dem. Men noen vi ikke pleier å legge så veldig merke til i denne historien er De. De bar små barn til Jesus. Hvem var de? Noen bar dem til Jesus - foreldrene, en tante og en bestefar? Det var i hvert fall noen som brydde seg om dem, og tenkte "Hva er det beste jeg kan gjøre for dette barnet? Ta henne med til Jesus!" Å bære barna inn i Guds nærhet er det beste vi kan gjøre. Vise dem hvem Jesus er, dele vår tro med dem. Og det er det vi gjør hver eneste søndag.

HVORDAN FORHOLDER DU DEG TIL BARNA I DIN KIRKE?

- Møte barna på deres nivå – bøy deg i knæene, se de i øynene (blikkkontakt)
- Vis dem at du bryr deg
- Husk navnet deres
- Lytt!
- Bekreft dem og at du hører hva de sier

VI VIL BYGGE EN BARNKIRKE FOR DE SOM IKKE TROR

- **Snakk med barna i kirken om å være en kirke for de som ikke tror.** Vi må være varsomme her. For vi skal ikke legge hele byrden over på barna. Noen barn er utrolig samvittighetsfulle og tar ting veldig bokstavelig. Vi skal ikke sende dem ut som små soldater på skolene. Men barna kan dele Jesus med sine venner. Når vi møtes, kan vi sammen be for vennene våre.
- **Feire de nye som kommer.** Gjør det tydelig for både de nye som kommer og for barna i barnekirken at barnekirken ikke er en eksklusiv klubb. Vi pleier alltid å gi de nye som kommer en gave, og fortelle alle hvorfor - fordi vi elsker nye barn! Vi vil at så mange som mulig skal få høre om Jesus. Det skal være naturlig og trygt for barna å invitere med seg sine venner til våre søndager, til smågruppe, leirer, barnekirkefester.
- **Sørg for at familiene blir koblet på.** Dette ansvaret ligger på dere alle. En familie som ikke får venner i kirken, kommer ikke til å bli der lenge. Her kan man både bygge struktur og kultur. Vi prøver å alltid sikre oss kontaktinformasjonen til de nye familiene som kommer. Uken etter får de en mail fra barnekirken med informasjon om vår barnekirke og invitasjon til å komme tilbake. I tillegg blir de ringt opp av en av våre Connectansvarlige, som hører hvem de er, svarer på spørsmål som de kan ha og hjelper dem å koble seg på f.eks en Lifegruppe. I tillegg må vi bygge en kultur hvor det er naturlig å invitere en ny familie på middag, på lekeplassen, inn i livet. Ta grep for å gjøre din kirke til en kirke hvor nye heller får for mange invitasjoner enn for få. Snakk med familiene om at det er deres ansvar å inkludere nye familier. Sørg for at de nye barna blir venner med sine barn.

VI VIL BYGGE EN BARNEKIRKE BYGGET PÅ VENNSKAP

Jeg drømmer om en barnekirke hvor barn og ledere er venner! Hvordan kan vi bygge en kirke som gjør søndagen til ukens høydepunkt? Vennskap er en viktig del av svaret. For barn og foreldre er det utrolig viktig med trygghet. Og trygghet oppstår i relasjon med noen man kjenner.

- **Vi vil at lederne våre skal bli venn med barna.** Det å være på team kan alt for fort handle om forberedelser, aktiviteter som skal gjennomføres, boller som skal spises og sanger som skal synges. Det er ikke det det handler om. Barnekirke handler om barna! Vi vil at alle våre barneledere skal bli venn med barna. Vi merket stor forskjell på hvordan barna forholdt seg til de lederne som var ofte på team, og de som var en gang i blant. Hos oss er lederne på team hver 3.søndag i stedet for en gang i måneden. Og i høst satte vi dette som standard, i tillegg til at det er noen ledere for hver aldersgruppe som er med stort sett hver gang.

- **Barna må bli kjent med hverandre** Livet består av mange søndager, men mange flere hverdager. Skal barna vokse opp med en levende tro, er både det som skjer i kirken og i hjemmene viktig. Vi må jobbe sammen med familiene! Jeg tror at vi alle har en viktig rolle i å ansvarliggjøre foreldrene for å bygge barnas sosiale nettverk. Vi hører litt for ofte "barna mine har ingen venner i kirken" - det er en vanskelig situasjon å være i som forelder. Og vi skal bygge barnekirker som legger til rette for vennskap, leking og masse gøy. Men foreldrene må ta ansvar også. Hvis ikke barna dine kjenner noen av de i barnekirken, er det kanskje på tide å invitere til en playdate? Velge seg ut noen barn, og tvinge de sammen... Noen ganger funker det utrolig dårlig, andre ganger fungerer det bra!
- Et verktøy vi bruker for å hjelpe foreldrene her er en facebookgruppe, foreldre. Den brukes i stor grad til informasjon om ting som skjer i barnekirken, men foreldre bruker den også til å invitere hjem. Vi oppfordrer foreldrene til å ta initiativ ovenfor hverandre. Barnelederen kan ikke redde hele verden.

VI VIL BYGGE EN BARNEKIRKE HVOR BARN FÅR TJENE

Jeg drømmer om en barnekirke som ikke bare er for barna, men hvor barna er med å tjene, med å forme og bruke sine gaver. Barn har så mye gøy å komme med - og barn liker godt å se barn på scenen. **Det er ingen som er så ivrige etter å tjene som en 5.klassing som har fått tittelen leder.** Det ligger noe i dem som bare lengter etter å bli anerkjent som stor, og bli vist tillit. De tar ansvar så alvorlig! Ja, det er ekstra jobb og krever ofte ekstra forberedelser og, og vi må tillate litt dårlig kvalitet noen ganger (og noen små kriser når ikke de kommer, eller ikke har forberedt det de skulle). Men vi går glipp av noe, og barna går glipp av noe hvis vi ikke slipper dem til. Her ser det litt annerledes ut, men vi prøver å involvere barna på søndagene på ulike måter. De var helt fantastiske!

- **Definer oppgavene hvor du kan involvere barn.** I barnekirken kan det være i et skuespill, som ledere for de yngre barna, lede en lek ++ her er det bare å være kreative. Men det gjelder også dere som ikke er barneledere. Hvor kan dere invitere barna med å bygge kirke. Jeg har hørt rykter om at her i Pinsekirken har de fått med mange av barna til å tjene på søndagene, f.eks ved å la de spille instrumentet sitt på scenen - uten å koble de til høyttalerne! Gøy. På samme måte som voksne får eierskap når de involverer seg, får barn et mer personlig forhold til kirken når de får være med å bidra! Det er også et nyttig verktøy hvis noen er veldig urolige eller ikke finner seg helt til rette. Gi en bråkete kid et bibelvers å lese eller la dem styre skjerm i barnekirken, og de oppfører seg så mye bedre!
- **Kommuniser tett med foreldrene:** Barna (og du) er helt avhengige av foreldrene sine. De kommer seg ikke til kirken uten dem, og de kan ikke bestemme om de skal være med på hytta eller ikke. Derfor er det viktig at du BÅDE snakker med barna, inviterer dem til å være med og fortell dem om

oppgaven, men OGSÅ gjør det samme med foreldrene. Det er foreldrene som må sørge for at barna møter forberedt og kommer når de skal.

- **Gi dem god oppfølging:** Stopp opp og snakk med dem. Fortell dem alt du ser som de gjør bra, og minn dem på hva som er oppgaven deres. Spesielt hvis det er noe som går over lengre tid, som å være leder på leir. Ting som du tenker er selvsagt er ikke selvsagt for dem. Før barna kom på leiren satte jeg meg ned med mine 5.klassegutter og snakket om oppgaven deres; De skulle passe på at ingen var alene, og at sørge for at barna hadde det gøy. Denne helgen var de her for barna, ikke først og fremst for å være sammen med hverandre. Og det gjorde de. De var fantastiske! De inviterte med de som ikke kjente så mange, de stod under lovsangen når alle de andre begynte å sette seg. De satte seg ved hvert sitt bord under måltidene uten at jeg ba dem om det! Noen ganger minnet jeg dem på hva de skulle - men det å lede dem var en av høydepunktene for meg på leiren. Det er viktig at vi beskytter dem for å få for mye ansvar - tjeneste skal være lystbetont, ikke en byrde.